בית כאה בשבילן 6 כמה הוו להו תרי אלפי וה' מאה גרמידי לכל חד כמה ממי

ליה תמני מאה ותלתין ותלתא ותילתא אכתי

נפישי ליה דעולא לא דָק אימור דאמרינן לא

דק לחומרא לקולא לא דק מי אמריגן מי

סברת בריבועא קא אמרינן בעיגולא קא

אמריגן מכדי •כמה מרובע יותר על העיגול

רביע (כ) פשו להו ז' מאה ושתין ותמניא

אכתי פש ליה פלגא דאמתא היינו דלא דק

ולחומרא לא דק תא שמע מאחקונה אילן וקרקעו מביא וקורא מאי לאו בכל שהוא

לא י"ו אמה תא שמע יקנה שני אילנות

בתוך של חבירו מביא ואינו קורא הא ישלשה

מביא וקורא מאי לאו כל שהוא לא הכא נמי

י"ו אמה ת"ש ייר"ע אומר הקרקע כל שהוא

חייב בפאה ובבכורים יוכותבין עליו פרוזבול

נתת ליה אע"ג דכתיב ביה וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו (דברים כו) לא שיהא לו לחלק אלא לכל ישראל ומיהו

על כרחך אין וידוי בלא קרקע דחני עלה בירושלמי אף בוידוי ומכל מקום לא גרסינן ליה מדחני עלה בירושלמי מכלל דבמשנה לימיהיסי:

ולברוב עדיה פרוזבוד. אבל אמטלטלין אין כותבין פרוזבול מפני שיכול לכלותן והיא הלואה דלא שכיחא ועליץ נקוב אע"פ שיכול לכלותו כותבין עליו פרוזבול דלא פלוג רבנן במקרקעי והא דכותבין אפילו על קרקע כל שהוא פי' רשב"ם בהשולח (גיטין דף לו. ד"ה אלא) משום דאין אונאה לקרקעות והוי כאילו יש לו משכון בכל ואין נראה דנהי דאין להן אונאה ביטול מקח ביתר מפלגא יש להן אלא היינו טעמא

משום דגבי והדר גבי כמעשה דקטינא דאביי (כמובות דף 16:) דע"י כך ראוי לגבות כל חובו וכענין זה איכא סוף פרק כל הגט (גיטין דף ל:)

גבי המלוה מעות את הכהן כו' הניח מלא מחט גובה מלא קורדום: [ועי מוס׳ גיטין לו. ד"ה אלא וחוספות קדושין כו: ד"ה ולכחוב]:

בים סאה כמה הוו להו תרי אלפי ות"ק גרמידי. על אמה רוחב:

כמה מטי. לכל חד מהנך אילנות תתל"ג ותילתא אכתי נפישין להו

שש עשרה אמה דעולא דהוי אלף וכ"ד: לא דק. עולא לא דקדק כל

כך הואיל וקרוב לשיעור זה קאמר ולא איכפת ליה: אימור דאמרינן

אמה אורך ברוחב חלי אמה הקף מהם האילן ל"ב אמה ללפון וכנגדו

לדרום נמצא מהלפון לדרום ל"ג שהרי הוספת עליו חצי אמה לכאן

וחלי אמה לכאן ובידך נשארו סמ"ו ברוחב חלי אמה תן חליין למזרח

וחליין למערב נמלא מוקף ברבוע. ולא דקדק הגמרא כל כך דנקט

פלגא אמתא דהא עולא בעיגול קאמר ואילו בעיגול הייתי יכול

להוסיף עליו שני שלישי אמה לכל לד אלא משום האי פורתא לא

דק כולי האי ואית דגרסי פש ליה תרי תילתי דאמתא: היינו דלא

דק. עולא דהוה מצי למימר שיתסרי ופלגא ולחומרא לא דק ואזיל לחומרא ולא למלם שיעורו: מאי לאו כל שהוא. חוך לעביו

של אילן לכל לד: הקונה שני אילנום בחוך של הבירו מביא ואינו

קורא כו'. לקמן תנן בהמוכר את הספינה [פא.] המוכר שתי אילנות לחבירו

ולא פירש לו קרקע לא קנה קרקע אבל קנה שלשה קנה קרקע ואף על פי שלא פירש הלכך גבי ביכורים נמי שתי אילנות מביא ואינו

קורא דלא מצי למימר פרי האדמה אשר נחתה לי (דברים כו): הא ג'.

דקנה קרקע מביא וקורא: מאי לאו. משום דקנה קרקע מעט

סביבם: לא. משום דקנה שש עשרה אמה סביב כל אחד: ובוידוי.

לא גרסינן ליה במתני' במסכת פאה [פ"א מ"ו] דאין וידוי אלא במעשר והוא אינו חלוי בקרקע: פרוובול. חנן במסכת גיטין (דף לו.) הלל חיקן

פרוזבול שראה שנמנעו העם מלהלוות מפני השביעית המשמטת

ועוברים על מה שכתוב השמר לך פן יהיה דבר וגו' [דברים טו] עמד והתקין

תקנה שלא תשמט שיהא מוסר שטרותיו לבית דין וכותב עליהן

פרחבול חה גופו של פרחבול מוסר אני לכם פלוני ופלוני הדיינים

שבמקום פלוני שכל חוב שיש לי אצל פלוני שאגבנו כל זמן שארצה

ותו לא משמטת ליה שביעית דלא קרינא ביה לא יגוש [שם] שאין תובע

חובו אלא 0 מב"ד והתם [גיטין לו.] מוקמינן לה בשביעית בזמן הזה דרבנן.

ואמרינן התם [שם ה.] אין כותבין פרוזבול אלא על הקרקע אבל אין לו קרקע

ללוה לא כתבינן ליה דהלואה דלא שכיחא היא דמסתמא אין אדם סומך אלא על קרקע הלוה וכשאין לו לא תיקן הלל פרחבול:

לא דק. היכא דאזיל לחומרא הכא

קא אזיל לקולא דאינו יונק כל כך

וקאמר איהו דיונק ופטר ליה

מביכורים: מי סברת. שש עשרה

אמה דעולא בריבועא קאמר דליהוי

שלשים ושתים על ל"ב כדקאמרינן:

בעיגולה קחמר. שכל סביביו יונק

שש עשרה והיינו בעיגולא דאילו

ברבוע נמלא כנגד האלכסון יותר

משש עשרה אמה: וכמה מרובע

יתר על העיגול רביע. דל רביע

מאלף וכ"ד פשו להו תשק"ח אמות

ברוחב אמה אכתי לא שוי שיעורי דהשתא (a) פשו להו שיעורי דמתני׳

אדעולא פלגא דאמתא ונמצא אילן

יונק י"ו אמה ומחלה לכל לד דהיינו

ל"ג על ל"ג דשיעורא דעולא חשס"ח

ושיעורא דמתני׳ תתל"ג ונפיש שיעורא

דמתניתין אדעולא ס״ה אמות באמה

רוחב חלוק הרצועה לרוחב הרי ק"ל

קב א ב מיי׳ פ״ב מהל׳

בר א ב מויי פ"ב מהכי ביכורים הלי יג: קג ג מיי שם פ"ד הלכה ד: קד ד מיי שם פ"ב הלכה יג: קד ה מיי פ"ב מהלי ממנות קד ה מיי פ"ב מהלי ממנות

עניים הל' ג:

עניים הכי ג: קו ר מייי פישע מהלי שמיטין הלי יע סמג לאוין רעא טושייע ח"מ סיי סו סעיף כב:

רכינו גרשום (המשך)

שהנטיעות קטנות ובחורות לא צריך להו הרחקה כולי האי מש״ה סגי להו בר״ן הרחקה

אבל באילן שאמר עולא בזקן

.. שגדל כל צרכו קאמר דמינק

שגול כל צוכו קאמו ז מינק ט"ז אמה מכל רוחותיו שעולה חשבונו בפישוט תתרכ"ד כדפרישית אלא מרישא ג'

אילנות שכבר גדלו כל צרכז

 לקמן קה:) עירובין יד: ודף
 ט: ט. עו: סוכה ח. [אהלות פי״ב מ״ו], ב) בכורים פ״א מי״א
 גיטין מח., ג) לקמן פא. בכורים גיטין מח., ג) לקמן פא. בכורים פ״ח מ״ו [גיטין מח.], ד) קדושין כו. פאה פ"ג מ"ו לקמן קנ., ה) צ"ל ס"ה, ו) צ"ל ב"ד, ו) צ"ל ה) (מיל פייה, ז) (מיל בייד, ז) לייל מייז,
 לחרר. רשישה, ח) ושייל מייז,
 ט) רשייה, י) [לייל מביח וחינו
 קורח], ל) [עיי תוסי קדושין כו.
 ועיי מייט דייה ובבכורים וכו׳ סתירת תוס' ע"שן,

גליון הש"ם

תום' ד"ה לא כו' וי"ל דהתם בשענפי. עיין לקמן דף עא ע"ב מוס' ד"ה ואי:

הגהות הב"ח

(A) גמ' בית סאה בשבילן עד עצרת כמה הוו: (ב) שם על העיגול רביע (פשו להו ז' מאה ושיתין ותמניא) תא"מ ונ"ב ר' משולם לא גרם לה: (ג) רש" תפונס נמ גרס נה: עם הש" ד"ה וכמה מרוצע וכו' דהשתל פשה ליה שיעורא דמתני': (ד) תום' ד"ה הכי גרס ר"ת וכו' נספר אחד מפורש בגליון הספר וכו' עד שיהא רוחב

מוסף רש"י

כמה מרובע יותר על העיגול רביע. דהא כל עיגול שרחבו אמה יש נו היקף שלש אמות כדתנן במתני' (ערובין יג:) ואם היה מרובע אמה על אמה היה לו היקף ד' אמות, אמה לכל רוח, נמלא מרובע יתר על העיגול רביע (שם די:) והדברים נראים לעינים, דאילו אמה עגולה נואים לעיונים, דאילו אמה ענולה מוט שלש אמוח מקיפה, ואמה מרועת לדיכה חוע ד'י לפונבה, שבי אמר לכל לוח (סובה ח.). קבה שבי איילו לקמן פא.) קבה חבירו. דקייל (לקמן פא.) שלא אלה מיני לקמן פא.) שלא מני לקמן פא.) שלא שלי מת לי (נימין מח.). הא לא שלישה. דקייל דקנה קרקע שלשה. דקייל דקנה קרקע שלשה. דקייל דקנה קרקע (שום). בחברבין עליו פרובורם ושל שה בחברבין עליו פרובורם ושל המתבין עליו פרובורם להמתבין עליו פרובורם להמתבין עליו ברובורם להמתבין (לו.) אין (1993). זכותברין עביר פרדובודב.
דלמרינן במסכת גיטין (לז.) אין
כותבין פרוזבול אלא על הקרקע
ואס יש קרקע כל שהוא ללוה
כותבין עליו פרוזבול אף מחוב
גדול ושוב לא תשמטנו שביעית,

מוסף תוספות

א. שהיה יכול עוד עולא להוסיף על שיעורו ולומר אילן שהוא סמוך למצר אירן שהוא טמון למצו חבירו תוך ט"ז אמה ושני שלישין גזלן הוא לפי. רשנ"א. ב. ע' תוס' רי"ד שמבאר שיטה זו. ג. ואפילו מדוקיא, ואע"ג דמפרש לה סיפא בהדיא. למכ"ן. ד. עדיין יש לו חוץ להן עדיין יש לו חוץ להן כמלא אורה וסלו ואע״פ שיש תחתיהן של נופרת ט״ז אמה, אבל מיהו אם אין תחת הנופות ט״ז אמה ה״נ דקנה מגועו של אילן ט״ז אמה. תוס' רי״ד. ה. שאפי′ מי שאין לו קרקע מעשר שאין לו קרקע מעשר פירותיו ומתודה עליהן. תמנ"ן, 1. כדברי רש"י ז"ל מטעמיה. שס. I. ומילתא דלא שכיחא לא מטעמיה. עבדו רבנז תקנתא.

רבינו גרשום

רמה הוו להו. כלומר עשר כמה הוו להו. כלומו עשו נטיעות הללו המפוזרות בכל בית סאה כשתחלק הבית סאה

בית סאה כשהחלק הבית סאה בשוה לאלו נטיעות כמה הוי בין נטיעה לנטיעה: תרין אלפין וחמש מאה אמין. דקי״ל בית סאה הוי נ׳ על נ׳ אמה כדגמרי׳ מחצר המשכן וחני נטיעות מפוזרות בנ׳ על נ׳ ועכשיו חלק נ׳ ןעלן חמשים לרצועות שכל רצועה מבת נ׳ אמה אורך ואמה רוחב הויין נ׳ רצועות ועכשיו חבר הני רצועות ראשה של זו בצד ראשה של זו שתהא הכל רצועה אחת תמצא ארכה אלפים ות״ק אמה וברוחב רצונאה ועכשיו חבר הגי רצועות ראשה של זו בצר ראשה של זו שהתא הכל רצונה אחת תמצא ארכה אלפים ותיק אמה וברוחב.
רצונאה אמה ועכשיו מדה אותן ז' נטיעות בשוה בארכה של רצועה זו תמצא בין כל נטיעה ר"ן אמה אורי ומש"ה צריך
לחרוש כל בית סאה דלא מהני כלל חרישה של אילן זה לאילן זה אם לא יחרשו לכולן מפני שמרוחקות הן כל כך זו מזו כראמרן
ומקשי הא לא הוו להו כלומר אכתי חשבון של ז' נטיעות הללו אינו מגיע כלל לחשבון של אילן עולא אפי למחצית חשבונו לפי
שעולא לאילן א' היה נותן ט"ז אמה לכל ד' רוחות שיונק היינו ל"ב אמה על ל"ב אמה צא ופרוס ועשה מהן רצועות ל"ב שכל
אחת ל"ב אורך ואמה רוחב וצרפם לרצועה אחת תמצא שעולות ל' רצועות שכל אחת ל"ב אורך ועולה חשבונם ט' מאות וס' אמה אותו גד באחון האחרות בובל בא הכנו אותו הנוצא שביותר ("גדומה שכל אותר"ב באחות ביותר ולהדוחשבות ביותר האחתות הכל רופדיון נארף וכ"ד שכך עולה חשבון אילן אחד שאמר עולא באורך. וחשבונו ס"ד אמות צרוף אלו ס"ד על חשע מאות וס" רבא מנא ליה לעולא דמצריך כל כך. אלא מרישא מדתנן כו׳ כלומר אל תתמה מחשבון של י׳ נסיעות שאינו בא לחשבונו של עולא לפי

מרובע יתר על העיגול רביע. הכי איתא בברייתא מרובע יתר על העיגולן הבי גרם ר"ת פש להו למסכת מדות וכן בעירובין: הבי גרם ר"ת תרי תילתא אמתא. פי׳א כשתקיף אילן דעולא רלועה רחבה שני שלישי אמה יהא גדול כאילן המשנה שהי׳ יותר ס״ה אמות ושליש

ברוחב אמה שהרי אם תקיף ל"ב על ל"ב מרובעים ילטרך קכ"ח ולד' קרנות ח' שלישים הרי ק"ל ושני שלישים אורך על שני שלישים רוחב תחסר הרביע שהעיגול פחות ישחר ל"ח וכן ס"ה אמה ושליש תחתוך לג' חלקים לאורך תהיה רצועה אחת של קל"ו ברוחב שליש תחתוך לשנים ותשים זה בלד זה תהיה רלועה ארכה ל"ח על רוחב שני שלישי אמה עוד מלא ר"י בספר (י) אחר מפורש בגמרת הספר להקיף בחוטים אילן דעולא שהוא ל"ב על ל"ב עד שיהא שני שלישי אמה סביב תחתוך החוטין ותפשטם יהיה העליון ארכו ק׳ שהוא מקיף ל״ג ושליש וכל שיש ברחבו טפח יש בהיקפו ג' והתחתון ל"ו שהוא מקיף ל"ב הרי (ם) התחתון פחות מן העליון מכל לד ב' אמות

ובקבין ותחתוך העודף מלד אחד ותמלא לד אחד" האורך ללד הקלר מהיה רלועה ל"ח וכן הוא ס"ה ושליש דרך אחרת ל"ג ושליש על ל"ג ושליש מרובעים עולה אלף ומאה וי"א אמות ושליש של שליש שהיא תשיעית אמה תחסר הרביעית ישאר תתל"ג ושליש הרי אילן המשנה ל"ג ושליש על ל"ג ושליש (הג"ה. או כעין זה שליש סאה הוי י"ו וב' שלישים על חמשים חתוך באמלע ושים זה על זה יהיה עשרים וחמש על שלשים ושלש ושליש) דרך אחרת בית סאה היא מאה על כ״ה תקח השליש לאילן אחד יהיה ל"ג ושליש על כ"ה והם ל"ג ושליש על ל"ג ושליש עגולים שהרי מוסיף הרביע מלבר שהיא שליש מלגיו דהיינו ח' אמה ושליש באורך ל"ג ושליש יהיו ל"ג ושליש על ל"ג ושליש מרובעים ח (ולספרים דגרסינן פש להו פלגא דאמתא) ועשה אותו עגול שיחסר הרביע שהוספת ויהיה עגול ל"ג ושליש על ל"ג ושליש ולספרים דגרסי פש ליה פלגא דאמתא יש לפרש דחשיב עולא י"ו לכל לד לבד מקום האילן ומקום אילן שליש על שליש נמצא אילן דעולא ל"ב ושליש על ל"ב ושליש כשתקיף מכל לד פלגא דאמתא יהיה ל"ג ושליש על ל"ג ושליש ורבינו משולם מפרש דעולא לא חשיב מקום האילן ומקום האילן הוי אמה על אמה ב נמצא דהוי אילן דעולא ל"ג על ל"ג ואם היו מרובעים היה עולה אלף ופ"ט תחסר הרביע ישאר תתי"ו ושלשה רבעי אמה ול"ג ש (והוו) [פשו] להו ז' מאה ושתין וחמניא נמלא דאילן המשנה יתר על של עולא י"ו אמה ושליש ורביע ופלגא דאמחא קאי אבית סאה שהיא חמשים על חמשים כשתסיר פלגא דאמתא לאורך וכן לרוחב יעלה החסרון חמשים אמה חסר רביע דהיינו לג׳ אילנות ולאילן אחד יעלה י"ו אמה ושליש ורביע וישאר כאילן דעולא: לחומרא לא דק. וא"מ והא נמי קולא הוא הא דמיימי

בהמוכר את הספינה (לקמן דף פא: ושם) ויש לומר דעולא לא איירי אלא במאי דאינו מביא בתוך י"ו אבל חוץ לי"ו פעמים מביא ופעמים אינו מביא: אילן וקרקעו בו'. למאי דמוקי לה בי"ו אמה לריך לפרש מחי חתה לחשמועינן ונרחה לרשב"ה דחתה לחשמועינן ולמידק הא קנה אילן סתם אינו מביא וקורא ואם קנה צ' אפילו סתם מביא וקורא דקנה קרקע וכר"מ דאמר (לקמן פא.) הקונה

ביכורים דמפקע להו מתרומה ומעשר כדאמרינן ב׳ אילנות קנה קרקע: הא שלשה מביא וקורא. הוה מלי למיפרך מסיפא דקתני בהדיא במסכת ביכורים בסיפא דהך דמייתי הכא הקונה ג' אילנות תוך של חבירו מביא וקורא אלא דאורחא דגמ' בכמה מקומות שמדקדק מרישא מה שיכול ג'ועי חום׳ שבת לע: ד״ה אלא פניו]: שש עשרה אמה. וא"ת והא אמרינן בהמוכר את הספינה (נקמן דף פב. ושם) גבי שלשה קנה קרקע וכמה תחתיהן וביניהן וחולה להן כמלא אורה וסלו וי״ל ° דהתם כשענפי האילן גדולים הרבה ויוצאין חוץ לשש עשרה אמה™ ואם חאמר קונה אילן אחד אמאי אינו מביא וקורא למ"ד קנין פירות כקנין הגוף דמי ומ"ש ממוכר שדהו לפירות דמביא וקורא לדידיה כדאמרינן בפרק השולח (גיטין דף מז: ושם) וליכא למימר דהאי סגא סבר דקנין פירוח לאו כקנין הגוף דמי דהא ר"מ אים ליה דכקנין הגוף דמי בהשולח (שם דף מח.) ובהחובל (ב"ק דף ל. ושם) ואים ליה לקמן (דף פא.) דקונה אילן אחד י (אינו מביא וקורא) וי"ל דשאני התם שהקרקע קנוי לו עד זמן קבוע אבל הכא אם יחייבש מיד האילן אין לו בקרקע כלום אי נמי התם קרקע קנויה לו לכל דבר למשטח בה פירי ולמיזרע בה סילקא וירקא אבל גבי אילן אין לו אלא יניקה לבדה: וברידור. פי׳ בקונטרס דלא גרסינן ובוידוי דלא כמיב במעשר שני (שיש) שום וידוי לא מארצך ולא מאדמה אשר

אילונת שכבר גדלו כל צרכן אפי'הן של ג'בני אדם ונטועין בתוך בית סאה הרי אלו מצטרפין כמו שאם היו של אדם אחד וחורשין כל בית סאה בשבילן שלא יקלקלו עד ר״ה שנכנס שביעית: כמה הוו להו לכל א׳ מהללו ג׳ אילנות לה לכל א מהללו ג' אילנה ברצועות פשוטות תמני מאה ותלתין ותלתא ותילתא אמין שזהו השליש של חשבון בית סאה שחשבנו למעלה כ״ה מאות מישתכח דבין אילן לאילו תמני מאה ותלתין מאחת מישוברו דבין איכן לאילן תמני מאה ותלתין ותלתא ותילתא ואכתי נפיש ליה חשבון של עולא על האי חושבנא מאתן פחות ט'. ומשני עולא לא דק כלומר לא ומשני פולא לא ון כלומו לא דקדק בדבר כל כך שהעמיד חשבון האילן על זה. ומקשיי אימור דאמרי׳ לא דק היכא איכור האבור לא דק היכא דאיכא חומרא שאם היה מחמיר והיה מצריכו בפחות משיעור זה להביא ביכוריז משיפור זה אימור לא דק ל) אמרי׳ ליה אימור לא דק ל) אבל לחומרא אי לא דק ומי אמרי׳ דצריך ט״ז אמה לכל רוח כדפרישית אית ליה קולא רוח ברפרישית אית ליה קולא דפחות מט"ז אמה שעולה חשבון לאלף וכ"ד אם נטוע הוא אין מביאין ממנו ביכורין משום דקא יניק משדה חבירו והיינו קולא והוה ליה לעולא והיינו קולא והוה ליה לעולא והיינן קורא והוה ליה לעודא לעיין ולדקרק שלא יפטרנו מגיי מביכורין אלא כדינו ומאי לקולא לא דק: מי סברת. דהא דקומש בעולא ט"ז אמה לכל רוד דאמות מרובעות קא בעי דראת להו מורשא דקרנתא בעודא בא מצרא בעודא בא מצרא בעודא בא מצרא בעודה באית להו א צבר במשרב בעודא בעודא בעודה בעגולא קא אמרי׳ דחשיב סביבות האילן ט״ז אמה בלא מורשא דקרנתא. ואכתי מקשה ליה למאי דבעי לתרוצי באמות עגולות מכדי כמה מרובע יותר על העיגול רביע וכשתוציא הרביע מז אלף וכ״ד אמות לא משתייר לך אלא תשס״ח כיצד מח׳ מאות תשליך מאתים נשתיירו שש מאות וממאתים תוציא ג' הרי הן ז' מאות ונ' אמות עגולות ומכ"ד תשליך אמות עגולוו ומכיז וושלין הרביע נשתיירו י״ח ואותן י״ח מוסיף על ז' מאות ונ' הרי תשס״ח ואכתי אין מגיע חשבון של עולא לתמני מאה ותלתין ותלתא ותילתא לפי שחשבון של עולא שכשחושב בעיגול הוא פוחת חצי אמה מכלל ד' 3 אמות האילן מחשבון של תמני מאה ותלתין . ותלתא ותילתא וכשתרצה להשוות חשבונו של עולא לחשבון זה צריך אתה להביא ד' רצועות של רוחב חצי אמה ואורך כל אחת ל"ב אמה שהן ותשימם מבחוץ לאלו תשס״ח אמה עגולות תשים אותן ד' רצועות בריבוע ולא בעיגול ויבא החשבון שוה ומהיכן אתה נוטל אותן ס"ד אמה שאתה מחלק לד' רצועות של אורך ל״ב (אורך ל״ב) אמה ורוחב חצי אמה שאתה משים בריבוע מחוץ לעיגול זה מכאן אתה נוטלן לפי שחשבון תמני מאה ותלתין ותלתא ותילתא הוא עודף על ז' מאות וס״ח ששים וה׳ אמות ושליש אמה ומחשבון זה אינו חושב אותו שליש אמה שאינו דבר

מס״ד אמות נעשה אותן ד׳ רצועות שארכן ל״ב ורחבן חצי אמה ואותה אמה חמישית הנשארת חלוק אותה לד׳ רביעי אמה ויהיה מסיד אמות נפשה אותן די רצועות שארכן לייב ורחבון חצי אמה ואותה אמה חמשאת הנשארת חלוק אותה לדי רביעי אמה ויהיה.
כל רביע חצי אמה אותן אי אמה רוחב הון, אלו די רביען לדי קקרות של רצועות לפלאות הזויות והיינו קמאר אמני פש ליה לעולא פלגא דאמתא דבציר חשבונו מחשבון ג' אילנות והיינו דלא דק עולא ולחומרא לא דק שמחייב להביא ביכורים בפחות משיעור ברייתא של ג' אילנות. והא דלא חשבינן ההוא שליש אמה משום דאי מרבעת לה להוסיפה על רצועות של חצי אמה לא היתה אפי׳ כחוט השער מש"ה לא חשיב ליה: מביא וקורא. מן הארץ אשר נתת לי: מאי לאו. דקני קרקע כל שהוא וקשיא לעולא דאמר דאלן הסמוך לתוך טיז אמה גלון הוא: מביא וקורא. משום דקי"ל דקנה [שנין אילנות בתוך שדה חבירו לא קנה קרקע הבל ג' אילנות דקנה קרקע מביא וקורא. מאי קנה קרקע לאו דקנה כל שהוא וקשיא לעולא. לא ט"ז אמה קנה מן האחרון ועד חבירו: לבתוב עליה פרובול. היוני תקנת שריים שהיו מלוים על משבון קרקע דלאו שמיטם לא מלוה בשטר ולא מלוה היוני ומרוב היוני ולהם על מעום "בל מי שהוא ושישון של מלוה בשטר ולא מלוה ולא בלי היוני ומרוב ליה אובר ביוני ולתוב של משבון היונים של משבון קרקע דלאו שמיטם לא מלוה בשטר ולא מלוה וא בשטר ולא מלוה ולא היוני ומרוב ליה מורמני להיוני בל היוני להיוני ומר ביוני בל מוד של היוני ומר ביוני בל או מרובול היוני להיוני בל היוני ומרוב להיוני בל מוד של ביוני מלוים ביוני בל היוני ומרוב להיוני בל מוד של ביוני מרובול היוני להומו של היוני ומרוב להיוני להיוני בל מוד של ביוני מרוב להיוני להיו או ביוני של ביונים להיו את היוני להיוני להיו או להיוני להיוני להיוני להיו ביוני בל היוני להיוני להיוני להיוני להיוני להיו ביוני בל היוני להיוני לשבון להיוני להי על המשכון וכתוב הכי מוסרני לכם אגב קלע ב"ד פלוני ופלוני חוב שיש לי על פלוני שאגבנו בכל שעה שארצה וחותמין עליו ב"ד אלמא דקרקע כל שהוא חייב בביכורים אע"ג דסמיך האי קרקע למצר אחר וקשיא לעולא:

א) נראה דל"ל אבל לקולא לא דק מי אמריטן כיון דמלריך וכו'. ב) אולי ל"ל מכל ד' לידי האילן:

החוט שני שלישי אמה: (ס) בא"ד הכי אורך התחתון פחות מן העליון:

דכי תקון הלל פרוזבול אשיעבוד קרקעות תקון, דמלוה המלויה היא (קדושין בו:).